אינהאלט פונעם מעשה־בוך

דעקל	2
קאפיטל 1: דער פאזל מיט די בערג	3
קאפיטל 2: לעבן דעם קעסטל	4
קאפיטל 3: זאגן דעם איבריגן חלק	5
קאפיטל 4: ביי טאטי'ס טיש	6
קאפיטל 5: א הויז נאכצוצייכענען	7
קאפיטל 6: א קלארערער ענטפער	8

© 2026 Nussbaum Mind

די הבטחה באהאלטן אין 'אפשר'

א פאזל־קעסטל און אן ענטפער וואס מען האט געדארפט קלארשטעלן

פארן עלטער 9-12

© 2026 Nussbaum Mind

קאפיטל 1: דער פאזל מיט די בערג

יוסי ענדיגט זיין פאזל מיט די בערג אויף א פלאכן ברעט אינדערהיים.

די שטיקלעך ווייזן א שמאלן וועג וואס דרייט זיך פארביי א שטיינערנעם הויז. ער האט דאס בילד גענוג ליב צו לאזן עס צוזאמענגעלייגט נאך א טאג.

זיין קוזין דודי קומט אויף א באזוך מיט זיין טאטע, בשעת טאטי איז אינדערהיים.

'קען איך עס בארגן ווען דו נעמסט עס צונויף?' פרעגט דודי.

יוסי ווייסט נאך נישט. ער האט קודם צוגעזאגט זיין יונגערן ברודער א רייע אינדערהיים.

'אפשר,' זאגט ער, מיט דער האפענונג אז די פראגע וועט פארשווינדן.

קאפיטל 2: לעבן דעם קעסטל

שפעטער צייכענען די אינגלעך צוזאמען הייזער אין די בערג.

דודי לייגט זיין צייכענונג לעבן דעם ליידיגן פאזל־קעסטל.

'איך וועל עס צוריקברענגען ביים קומענדיגן באזוך,' זאגט ער.

יוסי קוקט אויף.

'וואס ווערסטו צוריקברענגען?'

'דעם פאזל. איך וועל עס נעמען ווען דו פאקסט איין די שטיקלעך.'

יוסי דערשרעקט זיך אביסל. דודי האט פארשטאנען דאס 'אפשר' ווי א מסתמא־יא. יוסי האט געמיינט אז ער האט נאך נישט באשלאסן, אבער ער האט קיינמאל נישט קלאר געזאגט דעם חלק.

ער וויל נישט רופן דודי א כאפער פארן ערווארטן עפעס וואס זיין אייגענער ענטפער האט געלאזט אפן.

קאפיטל 3: זאגן דעם איבעריגן חלק

'איך האב נאך נישט באשלאסן עס צו פארבארגן,' זאגט יוסי.

דודי לייגט אראפ זיין צייכענונג.

'איך האב געמיינט דו האסט געזאגט אז איך קען.'

'איך האב געזאגט אפשר. אבער איך האב דיר געדארפט זאגן אז איך האב קודם צוגעזאגט מיין ברודער א רייע.'

דודי זעט אויס אנטוישט.

יוסי וויל אוועקנעמען דאס געפיל דורך גלייך זאגן יא. אבער דעמאלט וועט זיין ברודער פארלירן די צוגעזאגטע רייע.

'עס קען נאך נישט היינט ארויסגיין פון שטוב,' לייגט ער צו.

דער צוזאמענגעלייגטער פאזל בלייבט אויפן ברעט. קיינער הייבט נישט אן איינפאקן.

קאפיטל 4: ביי טאטי'ס טיש

די אינגלעך גייען צו טאטי קלאר מאכן די פראגע וועגן בארגן, בשעתביידע טאטעס זענען דארט.

יוסי דערקלערט זיין אומקלארן ענטפער און די פריערדיגע הבטחה.

טאטי באשטעטיגט אז דער פאזל וועט היינט בלייבן אינדערהיים. מען קען רעדן וועגן בארגן נאך דעם ברודער'ס רייע, אבער מען זאגט נאך נישט צו קיין שפעטערדיגן טאג.

דודי שאקלט פאמעליך מיטן קאפ.

'איך האב געוואלט פרובירן יענעם וועג אין די בערג.'

'מיר קענען יעצט צוזאמען קוקן דערויף,' זאגט יוסי, נאכדעם וואס ער פרעגט טאטי צי מען קען לאזן דאס פאזל־ברעט אויפן טיש בשעת דעם באזוך.

טאטי איז מסכים.

קאפיטל 5: א הויז נאכצוצייכענען

דודי געפינט דאס שטיינערנע הויז אינעם פארטיגן בילד.

ער לייגט צו א קליינעם קרומען קוימען צו זיין צייכענונג. יוסי צייכנט נאך דעם וועג לעבן זיין אייגענעם הויז.

די אינגלעך פארגלייכן זייערע בלעטער.

דודי קען נאך אלץ נישט נעמען דעם פאזל. דער נאכמיטאג דארף נישט ענדיגן ביים קעסטל.

פארן אוועקגיין לייגט ער נאר זיין צייכענונג אריין אין זיין זעקל.

יוסי לאזט דעם ליידיגן פאזל־קעסטל אויפן פאליצע, גרייט פאר די שטיקלעך ווען זיין ברודער'ס רייע וועט זיך ענדיגן.

קאפיטל 6: א קלארערער ענטפער

דעם קומענדיגן טאג העלפט יוסי'ס ברודער צונויפנעמען דעם פאזל פאר זיין אייגענער רייע.

'קען איך עס אויך מארגן לאזן צוזאמענגעלייגט?' פרעגט ער.

יוסי פרעגט קודם טאטי, איידער ער ענטפערט.

'יא, ביז נאך פרישטאג,' זאגט ער. 'דעמאלט דארף טאטי א ליידיגן טיש.'

דאס איז לענגער ווי 'אפשר'. זיין ברודער ווייסט וואס עס מיינט, און יוסי דארף נישט האפן אז די פראגע וועט פארשווינדן.